JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
NIAL FENNELLY
1 päivänä helmikuuta 1996 *

1. Komissio on 22.6.1995 päivätyllä kannekirjelmällä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 6.7.1995, nostanut perustamissopimuksen 169 artiklan mukaisen kanteen, jossa se väittää, että koska Italian tasavalta ei ole saattanut voimaan neuvoston direktiivin 67/548/ETY (jäljempänä perusdirektiivi) [1] mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/67/ETY (jäljempänä direktiivi) [2] noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut niitä komissiolle, se on jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen ja tämän direktiivin mukaan kuuluvat velvoitteet.

2. Perusdirektiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, [3] 16 artiklassa edellytetään, että kansalliset viranomaiset arvioivat uusista, markkinoille saatetuista kemiallisista aineista ihmisille ja ympäristölle aiheutuvat vaarat. Perusdirektiivin 7—9 artiklassa säädetään, että tällaiset aineet on ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joiden on 16 artiklan 1 kohdan mukaan suoritettava säädetyt arvioinnit komission 3 artiklan 2 kohdan nojalla antamien yleisten periaatteiden mukaisesti. Tässä asiassa kyseessä olevalla direktiivillä on annettu nämä periaatteet.

3. Direktiivin 8 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli "31 päivään lokakuuta 1993 mennessä annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät säännökset" ja "ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä". Koska komissio ei ollut saanut Italian viranomaisilta mitään tietoa direktiivin täytäntöönpanemiseksi tehdyistä toimenpiteistä, se aloitti 169 artiklan mukaisen oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn antamalla Italialle virallisen huomautuksen 3.12.1993. Komissio ei saanut vastausta tähän kirjeeseen eikä myöskään perusteltuun lausuntoonsa, jonka se oli osoittanut Italialle 29.9.1994.

4. Italian hallitus myönsi vastauksessaan 29.9.1995, ettei se ollut vielä pannut direktiiviä täytäntöön. Se totesi kuitenkin, ettei viivytys ollut johtunut sen hidastelusta, vaan pikemminkin perusdirektiivin, sellaisena kuin se oli vastikään muutettuna neuvoston

* Alkuperäinen kieli: englanti.

1 — EYVL 1967 L 196, s. 1. Perusdirektiivin täydellinen EYVL:n mukainen nimi on "vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annettu neuvoston direktiivi".

2 — EYVL 1993 L 227, s. 9.

3 — Perusdirektiiviä on muutettu useita kertoja, mutta tämän asian kannalta merkittävin asiallinen muutos on säädetty vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta seitsemännen kerran 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/32/ETY (EYVL 1992 L 154, s. 1).

direktiivillä 92/32/ETY [4], saattamista osaksi kansallista oikeusjärjestystä koskevista ongelmista.

5. Jäsenvaltiot velvoitetaan perustamissopimuksen 189 artiklassa toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet kunkin direktiivin tavoitteiden saavuttamiseksi. Tätä erityisvaatimusta vahvistaa perustamissopimuksen 5 artiklassa jäsenvaltioille asetettu yleinen velvollisuus toteuttaa "kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia tästä sopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi". On kiistatonta, ettei Italia ole pannut direktiiviä täytäntöön säädetyssä määräajassa. Yhteisöjen tuomioistuin on vakiintuneesti katsonut, ettei jäsenvaltio voi perustella sitä, ettei se ole noudattanut yhteisön direktiivin velvoitteita, vetoamalla käytännön ongelmiin tai muihin vaikeuksiin täytäntöönpanossa. [5]

6. Koska Italia ei ole toteuttanut direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavia toimenpiteitä eikä siis ole korjannut jäsenyysvelvoitteidensa vastaista laiminlyöntiään, jonka komissio on yksilöinyt oikeudenkäyntiä edeltäneen asian käsittelyn aikana ja tätä asiaa koskevassa kannekirjelmässään, voin ainoastaan esittää, että yhteisöjen tuomioistuin hyväksyy komission kanteen.

Ratkaisuehdotus

7. Tämän vuoksi esitän, että yhteisöjen tuomioistuin

1) vahvistaisi, että koska Italian tasavalta ei ole määräajassa saattanut voimaan neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission direktiivin 93/67/ETY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, se on jättänyt täyttämättä sille perustamissopimuksen 189 artiklan kolmannen kohdan ja direktiivin 93/67 8 artiklan 1 kohdan mukaan kuuluvat velvoitteet, ja

2) velvoittaisi Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

4 — Ks. edellä alaviite 3.

5 — Ks. esim. asia 58/81, komissio v. Luxemburg, tuomio 9.6.1982 (Kok. 1982, s. 2175, 4 kohta).